

Forfatter: Drachman, Holger Henrik Herholdt

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Drachman, Holger Henrik Herholdt (1884-07-01)

Citation: Drachman, Holger Henrik Herholdt: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Drachman, Holger Henrik Herholdt (1884-07-01)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 255. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000160.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Tarvis. Kärnten. 1. Juli 84.

Kære Justitsraad Hegel.

Jeg har herved den Glæde at sende Dem Slutningen af Æventyr-Komedien »Der var engang—«. Jeg kan nu overse det hele, fornøjelige Værk. Det bærer umiskendeligt Spor s. 256 af at være fremstaaet i Aarets to skønneste Maaneder og paa fremmede, smukke Steder, hvor vore Smaaforholds Pinagtighed derhjemme ikke har kunnet naa hen. I Sammenligning med »Prinsessen og det halve Rige« og »Østen for Sol og Maane« er dette Arbejde helt —uden nogen skurrende Bilyde. Jeg er sikker paa, at det vil blive staaende som en Folkebog i vor Nation; thi det har alle de gode danske Egenskaber (de gamle): godt Humør, Glæde over Natur og Mennesker, og en strømmende, evigung Lyrik over sig.

Dette er i Sandhed et godt Udbytte af Venezia-Tarvis. Der er ingen Tvivl om, at det vil kunne spilles og gøre Lykke paa Theatret. Men det stiller store Fordringer til Iscenesættelse, Dragter, Personale og dernæst til en Komponist. Jeg haaber, at Lange-Müller skal vise sig at være Manden; han er en fin poetisk og dansk Kunstner.

Men jeg kommer alligevel til at tage en Faktor med i dette Regnestykke, som jeg ikke sidst ret havde betænkt. Jeg har spurgt mig selv, om det ikke vilde være ligesaa fornuftigt at lade »Der var engang —« trykke og udkomme nu til Efteraaret (omtrent samtidig med »Smaa Fortællinger«). Æventyrkomedien er jo nemlig, ved Siden af sit dramatiske Tilsnit, næsten ligesom en hel Digtsamling — den ene Vise, det ene Digt afløser det andet — og nu, da Folk gaar og venter paa et positivt Udslag af min Danske Bevægelse efter Ostende-Slaget, saa vilde man her kunne spærre baade Mund og Øjne op, inddrikke al denne sunde, friske, glade Luft, der toner gennem de skiftende Scener, og saa sige: Ja, den H. D. han kan dog!

Hvad siger De nu hertil? I hvert Fald bør der øjeblikkelig, efter min Mening, skrives til at tage et Korr. Aftræk af Æventyr-Komedien (da dette rimeligvis er hurtigere end Afskrivning), for at Lange-Müller kan faa det at arbejde efter. Han er ifærd med en stor, ny Opera, men vil lægge den til Side, saasnart han kan faa min Æventyr-Komedie. I hvert Fald gnider jeg mig ret fornøjeligt og friskt i Hænderne ved Udsigten til at faa disse to Bøger frem »Smaa Fortællinger, ældre og nye« og »Der var engang — Æventyrkomedie udi jire Akter og mange Billeder«. Det er to klassiske Værker i vor Literatur! Det kan De bande paa!!!! Jeg beder Dem om Svar omgaaende.

Jeg glemte endnu at bemærke, at jeg i denne, Juli, Maaned lægger sidste Haand paa Omarbejdelsen af sidste Akt af »Strengte Herrer«, der da vil blive indsendt til Theatret, saa at man har s. 257 noget at vælge imellem, idet det moderne Stykke naturligvis ikke fordrer Halvdelen af det ydre Apparat, som Æventyr-Komedien — saaledes at man maaske vil spille »Strengte Herrer« først. Ogsaa i dette Tilfælde vil det da være godt, at »Der var engang —« forelaa som Bog ude omkring blandt Folk. Man vilde da kunne sige, »Ja, den H. D. er en Fandens Karl! Han kan baade i den ene og den anden Slags! Han leve!«.

Undskyld nu disse lyriske Udgydelser idag. Men det er virkelig en sand Fornøjelse for mig nu at overskue Situationen. Og hils dernæst Jakob, Fru Julie og Børnene paa det eftertrykkeligste fra Børnene, Emmy og

Deres hengivne
Holger Drachmann.